

Αγαπητές φίλες και φίλοι,
Αγαπητοί συναγωνιστές και συναγωνίστριες,

Εκ μέρους της Γραμματείας της ΕΔΥΕΘ καλωσορίζουμε τους εκπροσώπους των φορέων που μας τίμησαν με την παρουσία τους στη σημερινή μας εκδήλωση:

Καλωσορίζουμε όλους εσάς τους φίλους και τις φίλες, συναγωνίστριες και συναγωνιστές που βρίσκεστε πάντα δίπλα στους αγώνες και στις εκδηλώσεις της ΕΔΥΕΘ.

Σας ευχόμαστε από καρδιάς μια καλή και αγωνιστική νέα χρονιά.

Γνωρίζετε βέβαια πως η σημερινή μας εκδήλωση είναι αφιερωμένη στη μνήμη του Στέφανου Τηλικίδη, ενός ανθρώπου μαχητή, που όλη του τη ζωή και το πλούσιο λογοτεχνικό έργο του το αφιέρωσε στον αγώνα για το δίκιο και το ψωμί των πολλών, για την ευτυχία και τη ξεγνοιασιά των παιδιών, για τη ζωή και την ειρήνη, ενάντια στην εκμετάλλευση και τους πολέμους των πλουτοκρατών.

Γι' αυτό και επάξια κατέκτησε τον τίτλο του «Ποιητή της Ειρήνης», γι' αυτό και η Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη και η ΕΔΥΕΘ τον τίμησαν και τον βράβευσαν, για το έργο του, αλλά και για τη συνολική στάση ζωής του.

Ο Γιάννης Πρώιος – μέλος της γραμματείας της ΕΔΥΕΘ – έχει ετοιμάσει ένα ωραίο καλλιτεχνικό δρώμενο που θα μας παρουσιάσει το βιογραφικό του ποιητή μέσα από μία ταινία μικρού μήκους όπως και απαγγελίες ποιημάτων του, που θα απαγγείλουν:

Η Άννα Σιταρίδου, η Κατερίνα Μπόλματη και η κόρη του ποιητή Χάιδω Τηλικίδη.

Το έργο του Στέφανου Τηλικίδη μεταφέρει τη διαχρονική ανάγκη για την πάλη των εργατών του μόχθου, των εκατομμυρίων αδικημένων ενάντια στην εκμετάλλευση και τους πολέμους των ολίγων, καλώντας τους *«να μην πλευρίσουν τον αδικητή, να μην γονατίσουνε μπροστά του»*.

Και αυτοί οι λίγοι «αδικητές», μια κάστα ιμπεριαλιστών σε όλο τον πλανήτη, σέρνουν σήμερα τους λαούς σε έναν τεράστιο όλεθρο, μόνο και μόνο για να μη μειωθούν τα υπέρογκα κέρδη τους, κέρδη βουτηγμένα στον ιδρώτα, τον μόχθο και το αίμα των λαών.

Αγαπητοί συναγωνιστές και συναγωνίστριες

Είναι φανερό ότι η τάση διεθνώς είναι αυτή της όξυνσης όλων των αντιθέσεων, η οποία συνυπάρχει με παζάρια για πρόσκαιρους συμβιβασμούς, προετοιμάζοντας την επόμενη φάση της ακόμα πιο άγριας αντιπαράθεσης.

Μόνο έτσι θρέφεται το τέρας του καπιταλισμού, προξενώντας διαρκώς καταστροφή, τραγωδίες, πόνο, ένταση της εκμετάλλευσης για τους λαούς όλου του κόσμου.

Αυτό το μαρτυρά και η άλλη όψη του ιμπεριαλιστικού πολέμου, οι επιχειρηματικοί σχεδιασμοί και οι ανταγωνισμοί ανάμεσα στα μονοπώλια, ειδικά σε στρατηγικούς κλάδους, όπως σε πολεμική οικονομία, Ενέργεια, «πράσινη μετάβαση».

Το μαρτυρά η απαίτηση των επιχειρηματικών ομίλων για μεγαλύτερα περιθώρια κέρδους, που σηματοδοτεί την ένταση της εκμετάλλευσης και την κλιμάκωση της επίθεσης σε εργατικά δικαιώματα, μεγαλύτερη ακρίβεια, περισσότερες καταστροφές σε περιβάλλον και υποδομές, διαρκές ξεχαρβάλωμα των όποιων μέτρων προστασίας του λαού αφού αυτά θεωρούνται «κόστος δίχως όφελος». Όπως αυτό του φρικώδους εγκλήματος των Τεμπών, που δεν χωράει ο νους του ανθρώπου για την απανθρωπιά με την οποία αντιμετωπίζεται από την κυβέρνηση Μητσοτάκη – που προσπαθεί με κάθε τρόπο να κουκουλώσει τις βασικές πτυχές του εγκλήματος, όπως και τη διερεύνηση του τι μετέφερε η εμπορική αμαξοστοιχία.

Αλλά και τις υποκριτικές «ενστάσεις» ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ, που συγκαλύπτουν τις δικές τους ευθύνες για την στήριξη που έδιναν όλα αυτά τα χρόνια – και συνεχίζουν να δίνουν – στην πολιτική της «απελευθέρωσης» και της ιδιωτικοποίησης των σιδηροδρομικών μεταφορών.

Όλοι αυτοί έχουν μάλιστα το θράσος να παρουσιάζουν την ΕΕ ως θεματοφύλακα της ασφάλειας στα τρένα, όταν με δικές της Οδηγίες και Κατευθύνσεις και με τους νόμους που ψήφισαν όλες διαχρονικά οι κυβερνήσεις τους φτάσαμε στο σημερινό χάλι των σιδηροδρόμων, με μοναδικό κριτήριο την κερδοφορία μιας χούφτας επιχειρηματικών ομίλων.

Τα τεράστια συλλαλητήρια, της προηγούμενης Κυριακής, που οργανώθηκαν σε κάθε πόλη της Ελλάδας, έδωσαν μια ηχηρή απάντηση ότι ο λαός μας κρατάει αποστάσεις από την εγκληματική πολιτική του κέρδους και του «πάμε κι' ότι βγει», δυσπιστώντας σοβαρά στη χίμαιρα του «κράτους δικαίου».

Κυβέρνηση, και η αστική τάξη γενικότερα, με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης που έχουν και τα χρυσοπληρωμένα παπαγαλάκια τους, δίνουν όλες τους τις προσπάθειες να πείσουν το λαό μας ότι η πρόσδεση της χώρας μας στους ευρωατλαντικούς μηχανισμούς του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, εξασφαλίζουν τη «σταθερότητα» και την «ασφάλεια» στην περιοχή, την ίδια ώρα που ο λαός μας μπαίνει στο «μάτι του κυκλώνα».

Ότι δήθεν η Ελλάδα βρίσκεται στη σωστή πλευρά της ιστορίας, υπερασπιζόμενη τα «ιδανικά» του «ελεύθερου» και «δημοκρατικού προοδευτικού δυτικού κόσμου», απέναντι στον «αυταρχισμό» και την «ανελευθερία» του «ευρασιατικού» μπλοκ δυνάμεων

Εμφανίζουν την βαθύτερη εμπλοκή στα ΝΑΤΟικά σχέδια ως «ασπίδα προστασίας» για τα κυριαρχικά δικαιώματα και τα σύνορα της χώρας μας από τις αμφισβητήσεις του Τούρκικου αστικού κράτους.

Προσπαθούν να ταυτίσουν τα εργατικά-λαϊκά συμφέροντα με αυτά του κεφαλαίου και των επιχειρηματικών ομίλων, μιλώντας για «εθνικά συμφέροντα» της Ελλάδας γενικά και για «εθνικούς στόχους».

Κανένας εφησυχασμός, καμία εμπιστοσύνη στις αστικές κυβερνήσεις και τα παπαγαλάκια τους.

Για πια σταθερότητα και ασφάλεια μιλάνε;

Για τους δικούς τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς, για να κρατήσουν την πρωτοκαθεδρία στο κλέψιμο του λαϊκού πλούτου, στον έλεγχο των δρόμων μεταφοράς ενέργειας και εμπορευμάτων, στην ληστρική εκμετάλλευση των εργαζομένων δεν διστάζουν να ρίξουν ολόκληρες χώρες και λαούς στην κρεατομηχανή των πολέμων τους.

Περισσότερες από 55 εστίες πολέμων και συγκρούσεων υπάρχουν σήμερα στον πλανήτη μας, με εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς και σακατεμένους ανθρώπους. Ουκρανία, Παλαιστίνη, Λίβανος, Συρία, Υεμένη, Σουδάν, Αφγανιστάν, Ιράκ, και τόσα άλλα θέατρα πολέμων που σκορπούν τον θάνατο, την εξαθλίωση και την προσφυγιά.

Δεκάδες χιλιάδες (κυρίως παιδιά) πεθαίνουν από την ανέχεια, το κρύο, τις αρρώστιες και την πείνα.

Τεράστιες εκτάσεις, μεγάλες πόλεις που άλλοτε διέμενε και εργάζονταν ο πληθυσμός τους, έχουν μετατραπεί σήμερα σε πόλεις φαντάσματα που στα χαλάσματα των ερειπίων τους ακόμη βρίσκονται θαμμένες οι σοροί αθώων θυμάτων.

Αυτή την ιμπεριαλιστική σταθερότητα και ασφάλεια δοκίμασαν στο πετσί τους οι λαοί αυτών των χωρών.

Η βαθύτερη εμπλοκή στους ΝΑΤΟικούς σχεδιασμούς, όχι μόνο «ασπίδα προστασίας» για τα δικαιώματα του λαού μας δεν αποτελεί αλλά αντίθετα βάζει στο στόχαστρο στρατιωτικών αντιποίνων όλες τις ΝΑΤΟικές βάσεις και υποδομές που βρίσκονται διεσπαρμένες σε όλη την επικράτεια της χώρας μας – από Αλεξανδρούπολη, Λάρισα, Βόλο, Άκτιο, Άραξο, Ανδραβίδα μέχρι Κρήτη.

Καμιά σταθερότητα δεν επιφυλάσσει στους λαούς η επέκταση της ΝΑΤΟικής δράσης στην Κύπρο, όπου οι ΗΠΑ ετοιμάζονται να στήσουν πολεμικά ορμητήρια, γι' αυτό και αίρουν το εμπάργκο όπλων.

Το ότι οι πόλεμοί τους γίνονται για τα «ιδανικά» της «ελευθερίας» και της «δημοκρατίας», απέναντι στον «αυταρχισμό» και τα «ολοκληρωτικά» καθεστώτα του «ευρασιατικού μπλοκ», είναι ένα παλιό ξεφτισμένο παραμύθι που δεν πείθει πια ούτε τα μικρά παιδιά.

Και ο πιο ανίδεος – από πολιτική άποψη – καταλαβαίνει ότι οι πόλεμοί τους γίνονται για την εδραίωση και την επέκταση των συμφερόντων και προνομίων των πολυεθνικών κάθε αστικής τάξης.

Η σφαγή του Παλαιστινιακού λαού γίνεται για την εδραίωση των συμφερόντων της ισραηλινής αστικής τάξης και των συμμάχων της στα τεράστια κοιτάσματα φυσικού αερίου που βρίσκονται στην περιοχή αλλά και στους δρόμους μεταφοράς ενέργειας και εμπορευμάτων έναντι του δρόμου που χαράζει η Κίνα για τα συμφέροντα των δικών της πολυεθνικών.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία έχει να κάνει με τον πλούσιο ορυκτό πλούτο της περιοχής, με την εκμετάλλευση των πιο παραγωγικών γεωργικών εκτάσεων (τον σιτοβολώνα της Ευρώπης και όχι μόνο), με τους δρόμους μεταφοράς ενέργειας και γενικά με την καπιταλιστική εκμετάλλευση του λαού της.

Για τους ίδιους λόγους γίνεται και η αποστολή ελληνικών φρεγατών στην Ερυθρά Θάλασσα και στην Ανατολική Μεσόγειο. Για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των Ελλήνων εφοπλιστών και των γενικότερων σχεδιασμών της ελληνικής αστικής τάξης, που εποφθαλμιά το δικό της αυξημένο μερίδιο από την εκμετάλλευση και καταλήστευση του πλούτου των λαών. Που επιζητά να βγάλει υπερκέρδη από τις καταστροφές τόσο των γειτονικών λαών όσο και του δικού μας.

Καθόλου «εθνικοί» λοιπόν δεν είναι οι στόχοι της κυβέρνησης και των άλλων αστικών κομμάτων όταν μιλάνε για τα «εθνικά συμφέροντα» της Ελλάδας.

Οι «εθνικοί» τους στόχοι για την «πράσινη ανάπτυξη» και «ελεύθερη αγορά», κατέληξαν στις τεράστιες αυξήσεις στο ηλεκτρικό ρεύμα, σε αέριο και καύσιμα, για τον λαό.

Ο «εθνικός» στόχος της λεγόμενης «γεωστρατηγικής αναβάθμισης» της χώρας μας στην ουσία σημαίνει αναβάθμιση της θέσης των ελληνικών πολυεθνικών ομίλων έναντι των ανταγωνιστών τους με ταυτόχρονη υποβάθμιση των όρων ζωής των εργαζομένων σε υγεία, παιδεία, συνθήκες εργασίας, κλπ.

Κάποιοι «επαγγελματίες» του εφησυχασμού προσπαθούν τώρα να παρουσιάσουν τον νέο πρόεδρο των ΗΠΑ – τον «διαβολικά καλό» Τραμπ – ως φιλειρηνιστή, προπαγανδίζοντας πως: «άμα τη εμφανίσει» του, το Ισραήλ έσπευσε να κλείσει το μέτωπο στη Γάζα (με το πιστόλι στον κρόταφο του Παλαιστινιακού λαού και μακελεύοντας τους Παλαιστίνιους στη Δυτική Όχθη...) και πως οι συζητήσεις για συμφωνία ειρήνης στην Ουκρανία ξεκινάνε, «αλλιώς έχει κυρώσεις»!

Για ποιον τα λένε αυτά;

Για τον Τραμπ, που πραγματικά «άμα τη εμφανίσει» του, απειλεί να προχωρήσει – ακόμη και με στρατιωτική επέμβαση – στην κατάληψη της Διώρυγας του Παναμά, στην προσάρτηση του Καναδά, αλλά και της Γροιλανδίας!

«Ούτε ψύλλος στον κόρφο» των λαών η προπαγάνδα για «αναμονή εξελίξεων στην Ουκρανία» μετά την ορκωμοσία Τραμπ, την ίδια στιγμή που μια σειρά κυβερνήσεις σε κράτη της ΕΕ ετοιμάζονται να «γκαζώσουν» ακόμα περισσότερο για την πολεμική κλιμάκωση στην περιοχή.

Καθόλου «ήσυχχα» δεν θα είναι τα νερά σε Αιγαίο και Ανατολική Μεσόγειο, που ανοίγουν οι ασκοί του Αιόλου με τα παζάρια για τα κυριαρχικά δικαιώματα, σε μια περίοδο μάλιστα που η Τούρκικη αστική τάξη αναβαθμίζει τη θέση της, πρωτοστατεί με τις ευλογίες ΗΠΑ και ΕΕ στη Συρία.

Κάποιοι άλλοι ισχυρίζονται ότι η λύση βρίσκεται τάχα σε μια πιο «αυτόνομη» και «αποφασιστική» ΕΕ που χρειάζεται να αναπτύξει τη δική της βιομηχανία οπλικών συστημάτων και να εξοπλιστεί με εντατικούς ρυθμούς αν δεν θέλει να «εξαρτάται από τις ΗΠΑ για την ασφάλειά της».

Θέλουν τους λαούς να ματώσουν με πάνω από 500 δισ. για την πολεμική οικονομία, «να κόβουν από μισθούς και συντάξεις και να τα κάνουν όπλα», όπως λέει ο Ολλανδός Γενικός Γραμματέας του NATO Μαρκ Ρούτε, να πληρώσουν ακόμα πιο βαριά τον πόλεμο και τους ανταγωνισμούς, με φτώχεια και κυρώσεις αλλά και με το ίδιο τους το αίμα, για να κόψουν οι όμιλοι της ΕΕ κομμάτι από την «πίτα».

Απέναντι λοιπόν στην επικίνδυνη λογική του εφησυχασμού που καλλιεργείται, ακριβώς για να αθρώνεται αυτό το εκμεταλλευτικό σύστημα στην πιο σάπια του φάση, για να καλλιεργούνται ψεύτικες ελπίδες στον λαό ότι υπάρχει διέξοδος μέσα από τον συμβιβασμό με τη βαρβαρότητα, υπάρχει η πραγματικότητα ενός «κόσμου που φλέγεται».

Που φλέγεται από τη μια, από τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, αλλά ταυτόχρονα ανάβει και η φλόγα των εργατικών-λαϊκών διεκδικήσεων που απαιτούν να λυθούν – χωρίς άλλη καθυστέρηση – τα οξυμένα προβλήματα της ακρίβειας, της υγείας, της εκπαίδευσης, των μισθών, της λαϊκής στέγης, της απλήρωτης εργασίας και τόσα άλλα.

Οι λαοί δεν κάθονται με σταυρωμένα τα χέρια, παλεύουν, αγωνίζονται, αποκτούν πολύτιμη εμπειρία και γνώση, αντιλαμβάνονται ότι είτε σε περίοδο ιμπεριαλιστικής ειρήνης, είτε σε περίοδο ιμπεριαλιστικού πολέμου αυτοί που την πληρώνουν τελικά είναι οι εργαζόμενοι, οι λαϊκές μάζες και αυτοί, που βγαίνουν κερδισμένοι είναι τα μεγάλα μονοπώλια και οι πολυεθνικές επιχειρήσεις.

Το πραγματικό δίλημμα που μπαίνει σήμερα στους λαούς, είναι ένα:

- Θα συνεχίσουν οι λαοί να ματώνουν στους πολέμους και στους ανταγωνισμούς «για τ' αφέντη το φαΐ» και να ξεγελιούνται με αυταπάτες περί «ειρηνικών ιμπεριαλιστικών ισορροπιών» σε έναν κόσμο που φλέγεται από τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς και αντιθέσεις;
- Ή θα πάρουν θέση στον οργανωμένο αγώνα, μέσα από τα αντιιμπεριαλιστικά-αντιπολεμικά κινήματα, ενάντια στην εμπλοκή της κάθε χώρας στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς και ενάντια στην εξουσία του κεφαλαίου που σέρνει τους λαούς όλο και πιο βαθιά σε ανταγωνισμούς και πολέμους;

Σε αυτή την κατεύθυνση η Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη – κομμάτι του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης – δίνει όλες της τις δυνάμεις. Σ' αυτή την κατεύθυνση εντείνει και τις προσπάθειές της η ΕΔΥΕΘ, μέσα από τα εργατικά συνδικάτα, από φοιτητικούς συλλόγους και φορείς της νεολαίας, από συλλόγους γονέων, από φορείς του γυναικείου κινήματος, μέσα από κάθε μαζικό-πολιτιστικό-αθλητικό φορέα.

Πιο αποφασιστικά να εντείνουμε την πάλη μας ενάντια στην εμπλοκή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και τις επιπτώσεις που φέρνει στο λαό μας η προωθούμενη «πολεμική οικονομία».

Εμείς θέλουμε το αποτέλεσμα της εργασίας του λαού μας να συμβάλλει στην ευημερία των ίδιων των εργαζομένων και όχι να αξιοποιείται στα ιμπεριαλιστικά πολεμικά σχέδια της αστικής τάξης και των ΝΑΤΟικών συμμάχων της.

- Παλεύουμε για να κλείσουν τα ΝΑΤΟικά στρατηγεία και βάσεις στη χώρα μας, γιατί από τη μια αξιοποιούνται για το μακέλεμα των λαών, από Ουκρανία ως τη Μέση Ανατολή, αλλά και από την άλλη αποτελούν στόχο αντιποίνων για τον δικό μας λαό.
- Αγωνιζόμαστε για να σταματήσει η ελληνική συμμετοχή στην επιχείρηση ΑΣΠΙΔΕΣ της ΕΕ και να επιστρέψουν οι φρεγάτες από την Ερυθρά Θάλασσα και από κάθε στρατιωτική επιχείρηση του ΝΑΤΟ και της ΕΕ στο εξωτερικό.
- Δυναμώνουμε την αλληλεγγύη μας στους λαούς που ματώνουν από τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους. Στηρίζουμε κάθε λαϊκή πρωτοβουλία για την παρεμπόδιση μεταφοράς οπλικών συστημάτων σε Ουκρανία, Ισραήλ και όπου αλλού, όπως έκαναν πέρσι οι λιμενεργάτες του Πειραιά.
- Αντιτασσόμαστε αποφασιστικά στη ΝΑΤΟική διείσδυση στα πανεπιστήμια, στην επιστημονική έρευνα και γενικότερα στο περιεχόμενο των σπουδών.
- Εκφράζουμε έμπρακτα την σταθερή μας αλληλεγγύη στους ξεριζωμένους, από τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, πρόσφυγες και μετανάστες, παλεύοντας για τα δικαιώματά τους.
- Στηρίζουμε αποφασιστικά κάθε στρατευμένο που διώκεται επειδή εξέφρασε δημόσια την αντίθεσή του στα σχέδια του ΝΑΤΟ και της αστικής τάξης για την εμπλοκή της χώρας μας στους επικίνδυνους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς.

Με αισιοδοξία, δύναμη και αποφασιστικότητα αντιμετωπίζουμε τη νέα χρονιά και τις εξελίξεις που έρχονται. Είμαστε βαθιά πεπεισμένοι πως οι λαοί με τους αγώνες τους θα νικήσουν.